

You have good writeup

~~Practice Sheet~~
SINDHI

NOA - Mock - 6

Name: Mangoor Ali Tunio

Batch: 064-CSS25-NOA-ISB1

LMSID: 34024

Email: mangoorali+tunio22@gmail.com

Phone: 0311-8191076

Date: 22-12-2024

سوال نمبر: 3

جواب:

شام عبدالطيف پتاي جي شاعريءَ جو ڪردار ۽ اهميت

تعارف:

شام عبدالطيف پتايءَ جي سٽي ادب جو سرتاج شاعر ميسو ويندو آهي. شام ساين سان تعلق ڪلهوڙن جي دور سان آهي. پاڻ پنهنجي دور ۾ رهيا ان وقت فارسي ۽ عربي ٻوليءَ جو عهدو هيو. پر شام ساين پاڻ تي ٻين ٻولين جو اثر قبول نه ڪيو ۽ پنهنجي مادري ۽ ڌرتيءَ جي ٻوليءَ جي اهميت ڏنا ٿيون. پاڻ پنج سٽي ٻوليءَ ۾ شاعري ڪيائون. شام ساين سان ساڻ ئي ڪتاب هوندا هئا جن ۾ توران پاڪ، مولانا جلال

الدين روميه جو رسالو ۽ پنهنجي
 ٿاڻي شاهه سليم بلڙيءَ واري جو
 رسالو هو خدا هئا. هونئن ته شاهه
 سائين جي شاعريءَ جا هزارين
 پهلو آهن مگر انهن مان ڪجهه
 ٿورڙهه ئي روشني وجهون ٿا.

شاهه جي شاعريءَ ۾ خدا ۽ اهميت

1. واهدانيت

شاهه عبدالطيف پنهائيءَ
 جي شاعريءَ جي شروعات ٿي وهدت
 سان ٿئي ٿي. شاهه سائين هي شاعري
 الله تعاليٰ جي حمد و ثنا سان
 ملامت آهي. شاهه جي شاعريءَ ۾
 خيراتي آيتن جو استعمال ان ڪري
 جو شوق آهي ته پاڻ قرآن پاڪ
 کي بهتر پڙهائون ۽ اونهائي
 سان سمجهيائون. ان جو اندازو
 اوهان کي شاهه صاحب جي هن
 شعر مان ئي وٺو.

اول الله عليہ اعلى عالم جو ڏي

قادر پنهنجي قدرت سين قائم
آهي قويم

والي و احمد و صوة، رازق رب
رحيم

سو ساراڻو سڄو ڏي، جتي هر
مڪيم

ڪري پاڻ ڪريم جوڙون جوڙ
جهان گهون، شاه

مٿين بيت جي سٺن مان
اڳوڻو واضح ٿئي ٿو ته شاه سائين
جي شاهي جي شروعات تي الله
پاڪ جي ناليءَ ان جي ثناءءَ تصرف
سان ٿئي ٿي. جنهن ۾ هو الله
پاڪ جي خوبصورت وصفن سان
مطابقت جي ڪري تحريف
ڪري ٿو جنهن مان و حرايت جي
اهميت اجاڙ ٿئي ٿي.

2- شام سائين جون ست
سورميون ۽ ان ۾ عورت
جو ڪردار ۽ اهميت

شام عبداللطيف ڀٽائي
پهريون سنڌي ٻوليءَ جو سردار
شاعر آهي جنهن عورت جي
ڪردار کي متعارف ڪرايو. پاڻ
سڀني ماري، ليل، سهڻي، صوملي
ڪردار ذريعي عورت جي بچاڙي ۽
جھڙت جو پيغام ڏنائون. شام
سائين فرمائي ٿو ته:

ڪا ٿو نه ڪنوس ٻيو، ڪيڙوئي خوب
مير وئي مڪبوب، مون مارون من ۾
شام

شام سائين سنڌي عورت
جي پاڪيزگي کي ماري ذريعي پيش
ڪري ٿو ته جنهن سان ماري مڱيل
آهي، پاڻي اهو ميو آهي، سادو آهي
پهران جي عيوض ٻيو ڪا ٿو نه ڪنوي
ان پنهنجي مڱ کي ئي پنهنجو مڱس
مهي ورتو آهي.

۴۰ شام جي شاعريءَ ۾
جرو جهد جي اهميت

شاه عبدالطيف ڀٽائي
جهرت جي علامت آهي ان
جي شاعريءَ ۾ همت ۽
فلاحِي صِدق آهي، جيئن هن بيت
۾ي ٿو ڏسبو.

ڪرڻ لاءِ سگ نه سٽا ڪڏهن
اوڀيڻو آهي ڪا هوڙين کي
پنڌ جو - شاه

شاه سائينءَ جي هي
شعر مان ظاهر ٿو سڃي ٿو ته
سگ نٿو نه ٿا ڏنن پر هي آهي
ماڻهو آهي جيئن منزل ڏانهن
وڌو ٿا. جا پوڙي انسان شاه
هو سارا هيل آهي. وري به
هڏ غلامن ٿا ٿن

6

Date: ___/___/20___

Day: [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

هان جاڻ ٿي ٿين
جيئن جيئن ٿي ڏينهن، تيئن تيئن
تاڻيا پتو ۾ .
تان اڳانڃو نينهن، پانڀڻ پوڄي
سين . شاه

شاه سائين اڳي وڏو
هو سوڻ ڏي ٿو ته اڳي وڏو
رھو . تيتائين پنهنجو سفر هاري
ڏکو جيتائين اوهان اتي بهي وڃو

4- شاه سائين جي شاعريءَ ۾
هبر ۽ ڪرادار جي اهميت

شاه سائين هبر هو درس هن
طرح ڏي ٿو .

هو چوڻي تون ۾ چڪو واتان ورائي
اڳ اڳرائي جو ڪرڻ خطا سوڻا ٿي .
پانڌ ۾ پائي ويو ڪيئي وار ڪيئي شاه

شاه سائين چوي ٿو ته
هبر ۽ ٽڪم مان ڪم وٺو اڳ

ڪوئي توهان کي ٻوڏ بگاھائي ٿو
 ته توهان ان کي ورائي نه ڇڏو
 ڇو ته اگر توهان ورائي ڇوڏي
 ته توهان به به هيءَ ڪو خرق
 نه رهندو. توهان هٻي ڇڏيو ڇڏيو
 اگريءَ ڪيو اهو پاڻ نقصان
 سائيندو.

5- شاه سائين جي شاعريءَ ۾
 اصول پرستيءَ جي اهميت -

شاه سائين پنهنجي شاعري
 ذريعي زندگيءَ ۾ اصول جي اهميت
 کي اجاگر ڪري ٿو. شاه صاحب
 فرمائي ٿو ته،

رايءُ نه ما رنا ريت، جو سڀڻ مٿان
 سون ٿي،

ابي عمر ڪوت ۾، ڪنڊيس طانه
 ڪريت.
 پکن جي پرڀت.

شاه صاحب خرابائي ٿو ته اگر
 توهان با اهل آهيو ته دولت
 ۽ سون توهان کي خريد ڪري نه
 سگهندا. زبوني اهل ۽ پنهنجي قوم
 وارن جي اهلن تي گذاريلو نه ڪي لاج
 يا فرحت ذر خاطر پاڻ کي وڪڻيو.

حاصل مطلب:

مٿين ذڪر ڪيل بحث
 مان اهو ظاهر ٿئي ٿو ته شاه
 عبدالطوف پنهائي جي شاعري ڪماليت
 جي اعليٰ درجي تي آهي ۽ ان ۾ سمايل
 عاليشاه ڪردار ۽ گجروي اهميت
 سٺي شاعريءَ جي اعليٰ درجي کي اجاگر
 ڪن ٿيون. شاه سائينءَ جي شاعريءَ جا
 ڪردار جهڙوڪ سٺي، سهڻي، ماري
 ليل، صومل ۽ قصا پي مانشريءَ جي
 ڦوڏور عورت جي ڪردار کي سرخرو
 ڪن ٿيون. ان سان گڏ هو و جهڙو
 و عدانيت، مڙس، حوملي ۽ اهل پنهائيءَ
 جي اهميت سٺي ادب ۾ شاه جي شاعريءَ
 کي اعليٰ درجي تائين پهچائڻ ٿيون.

سوال نمبر: 07

جواب:-

سنڌي لوڪ ادب

تعارف:

سنڌي لوڪ ادب کي ادبي ٻولي ۾ دهڪاني ادب چئبو آهي. سنڌي لوڪ ادب عوامي ادب آهي. ڇاڪاڻ ته هي عوامي زندگي مان نڪتي نڪتو آهي. حارسقيقت لوڪ ادب سنڌي ثقافت رهڻي رهڻي جي تاريخي عوامي سنڌ آهي. لوڪ ادب ۾ ڪيئي ادبي صنفون بنا ملن آهن جهڙوڪ سڻگار، ڳڻا، ڳيچ، مولوي، ڀڃاڻ، ڦٽا ۽ ڳيچارت وغيره. سنڌي لوڪ ادب پاڪستان جي ٻين ٻولين سان وڌيڪ ملائي آهي. ڇاڪاڻ ته جڏهن انگريزن سنڌ فتح ڪئي

تہ ان وقت انھن چيو تہ سنڌي
 ٻوليءَ ۾ ادبي خزانو وڌيو آهي.

سنڌي لوڪ ادب جون صنفون

1. ڳاھ

سنڌي لوڪ ادب ۾ ڳاھ
 سومرن جي دؤر کان پوءِ چيا ويا.
 هي خوشيءَ جو گيت هوندو آهي.

2. گيچ

گيچ بہ خوشيءَ جي وقت
 ڳايل گيت يا سهر ووندو
 آهي.

3. ڳنا

ڳنا سومرن جي دؤر ۾
 ملن ٿا. هي فصلن جي تيار ٿيڻ
 وقت خوشيءَ جو اظهار طور
 ڳايل گيت ٿين ٿا جن جو تعلق
 لوڪ ادب سان آهي.

4. سينگار

سينگار لوڪ ادب ۾
خوبصورتِي کي نمايان ڪندڙ گيت
ٿئي ٿو جيڪو حسن ۽ سينگارِي ظاهر
ڪري ٿو.

5. مرع

مرع ڪنهن وليه يا
بزرگ جي ثنا طور ڳائي ويندڙ گيت
آهي جنهن ۾ تصريف هوندي آهي.

6. مولود

مولود نبي پاڪ ۾ جن
جي شان ۾ ڳايل تصريف ۽ ثنا آهي.

7. قصا

هي لوڪ ادب جي هڪ
نمايان صنف آهي. سرهقيقت
ادب هو بنيادي جنر "قصاخواني"
يا قصو پڙهڻ جي مڪيو ويندو
آهي. هي لوڪ ادب جي اعليٰ
صنف آهي.

8. پهاڪا يا چوڻي

پهاڪو به لوڪ ادب
هي ته هو خوبصورت هنق آهي
جنهن ۾ بحال هئڻو ڇيو ويندو
آهي.

9. گجھارت

گجھارت لوڪ ادب
هي اها هنق آهي جنهن ۾ معني
لڳيل هوندي آهي.
سنڌي لوڪ ادب جي اهميت

سنڌي لوڪ ادب جي
اهميت تمام گهڻي آهي
ڇاڪاڻ ته ادب جي واڌ ويجهه
لوڪ ادب هو وڌو اهم ۽ بنيادي
حصو آهي. بلڪ ادب جي خزانن
جي خبر نٿي لوڪ ادب جي بچائڻي
هي خبر هوندي آهي. لوڪ ادب
ادب ۾ خوبصورت ٿي پيدا ڪندو
آهي جنهن سان سنڌي ٻولي به
صبر سرشار آهي.

حامل مطلب :

لوڪ ادب جنهن
کي اسين "دهقائي ادب" يا وري
"عوامي ادب" چوندا آهيون سا
ڪنهن به ٻوليءَ جي خوبصورت
هونو آهي. ساڳيءَ طرح جيڪڏهن
اسان سنڌي ادب کي ڏسون ته ان
م به لوڪ ادب جو اڻ کٽو خزانو
آهي. سنڌي لوڪ ادب جو هونو
ڳاڻو، ڳيچ، ڳنا، مولود، صبح،
سنگار، قصا، پهاڪا، ڀونڀون ۽
گجھارت ۽ ٻيو ڪي به سنڌي ادب کي
شاھڪار ادب جو درجو ڏين ٿا.
جنهن سان سنڌي ادب ڌڪڻ ايٿا
۽ ننڍي کنڊ جي امير ترين ٻولين ۾
شامل ٿئي ٿي. سنڌي لوڪ ادب
دنيا ۾ موجود ٻين لوڪ ادبن جي
پٽ ۾ وڌيڪ اهميت جي حامل
آهي. جيڪا سنڌي ٻوليءَ کي دنيا جي
امير ٻولين جي فهرست ۾ شامل
ڪري ٿي.